

forbryderiske Tendenser og saa fremdeles. Der kræves en Masse Oplysninger, men det eneste, der indeholdes i Anmærkningerne om dette Punkt, er en Henvi sning til, at der findes saadanne Oplysninger i Kommissionens Betænkning fra 1895, som i sin Tid er tilstillet Rigsdagens Medlemmer. Ja, Rigsdagens Medlemmer i 1895 ere jo for en stor Del andre end dem, der nu ere Medlemmer af den, saa det, at der den Gang er tilstillet Rigsdagens Medlemmer noget, er jo grumme lidt værd nu.

Det undrer mig, at Ministeren ikke i Anmærkningerne henviser til de Oplysninger, som staa her paa vore Hylder, idet nemlig Justitsminister Goos et halvt Aar efter, at han havde tiltraadt sin Ministerpost, i Aaret 1901 fremsatte et i det væsentlige selvstændig udarbejdet Forslag, som indeholdt en Fylde af Oplysninger af den Art, som her i allerhøjeste Grad ere nødvendige. Hertil kommer, at Kommissionens Oplysninger kun gaa til Aar 1893—94, medens Goos's Forslag indeholder Oplysninger, der, foruden paa visse Punkter at være langt fyldigere, gaa til Aaret 1899. Medens Lovforslaget kun spændte over 10 Sider, spændte de for alle meget interessante Oplysninger i Goos's Forslag over 30 Sider og give i Tabelform et let overskueligt Billede af de Forhold, som det Udvalg, der skal nedsættes, nødvendigvis maa kræve. Naar nu den ærede Minister henviser til noget, som Rigsdagens Medlemmer i 1895 have faaet tilsendt, saa undrer det mig, at den ærede Minister ikke henviser til dette, som jo er af langt større Værd. Langt større Betydning vilde det naturligvis have haft, om Ministeriet havde ført dette Materiale videre, saaledes at det gik til Aaret 1902 eller 1903, det vilde ganske sikkert ikke have voldt store Vanskeligheder. Jeg maa endnu nævne, at der i Goos's Anmærkninger ikke alene gives Oplysning om Kriminalitetsforholdene, men der gives ogsaa værdifulde Oplysninger om de forskellige Opdragelsesanstalter, Internater, Børnehjem og Plejehjemsfor eninger, der findes her i Landet. Der gives Oplysninger om deres Antal, hvor mange Børn de beskæftige sig med, hvilke Tilskud de have saavel fra Staten som Kommunerne og fra private, hvilken Kapital de ere i Besiddelse af, kort sagt, der fin-

des et Materiale, som er af den allerstørste Betydning for et Udvalg, der skal beskæftige sig dermed. Derfor siger jeg, at det er ganske mærkeligt, at den ærede Minister, der ikke selv har fremsat disse Oplysninger, men som ganske sikkert vil blive anmodet derom, hvilket desværre forhaler Sagen, at han da ikke i det mindste har henvist dertil.

En anden Vanskelighed har Udvalget ved det Forhold, jeg før nævned e, at Gennemførelsen af Forslaget, som det her staa r, forudsætter Vedtagelsen enten af den saakaldte Pryglelov eller i alt Fald af et Forslag, der indeholder nogle af de deri værende Bestemmelser. Jeg siger, at det gør Sagen vanskelig, fordi der er Fare for, at de Medlemmer, og dertil hører jeg, som ikke ere blevne overbeviste om Nødvendigheden af Pryglebestemmelsernes Gennemførelse, kunne forhale Sagen derved, at de ville ændre Loven saaledes, at den kan blive gennemført uden Vedtagelsen af dette Forslag, som nu ligger oppe i Landstinget. Her vil jeg tillade mig at rette en Opfordring til alle de Medlemmer, der staa overfor denne Sag, som jeg nys har omtalt, som jeg, at vi ikke tage dette Spørgsmaal op til Behandling, at vi forudsætte i Udvalget, at Prygleloven vil blive gennemført, thi ellers faa vi et Arbejde, som vi eventuelt kunne spare os, og da ofre vi vor Tid og Kræfter paa noget, som ingen Betydning faar. Derved tror jeg, vi i høj Grad lægge klart for Dagen, at vi ønske, at denne Sag, som dette Lovforslag beskæftiger sig med, maa blive gennemført.

Formanden: Er det ærede Medlem ved Afslutningen af sit Foredrag?

Ellinger: Ja! — Jeg vil endnu blot udtale Ønsket om, at dette Forslag maa blive gennemført. Medvirken fra det Mindretals Side, hvortil jeg har den Ære at høre, kan den ærede Minister være sikker paa. Fra vor Side er der et levende Ønske om, at denne Sag, der ganske vist nu foreligger her for første Gang, men som jo har været drøftet og er saa vel kendt, at den i sig selv er os bekendt, maa til Gavn for hele Samfundet blive gennemført endnu i Aar, og jeg haaber ogsaa, at den ærede Minister har Flertallets Tilsagn om, at